

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

ORGAN

FOR

KVINDESAGEN I DANMARK.

Nr. 4.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.
Abonnement 60 Øre pr. Kv. foruden
Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller
dens Plads 10 Øre.

København, den 15. Februar 1890.

III. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Arbejdets Fordeling.

Af

Astrid Christensen, f. Paulsen.

Menneskeheden kan deles i to Parter, »Mændene« og »Kvinderne«. Af disse har Mændene her i Livet overtaget alle de Pligter, der er behagelige, de, der skaffer Magt, Ære og Agtelse, samt alle de Rettigheder, der er behagelige uden at være for besværlige, derimod har de godhedsfuldt overladt til Kvinderne alle de Pligter, der er ubehagelige, de, hvis Opfyldelse sjældent ænses og endnu sjældnere paaskønnes, samt de Rettigheder, der er besværlige uden at være behagelige. Hvorfor det er saaledes? Ja det ved ingen. Ikke fordi Mændene er *klogere*, de er tværtimod *dummere*, thi naar man tænker sig, hvilken Tid og Bekostning deres Opdragelse i Reglen medfører, og man derefter betragter Udbyttet, da fremgaar deraf tydelig, at de virkelig trænger til en utrolig Bearbejdelse, inden de naar et nogenlunde tilfredsstillende Resultat. De har rimeligvis ved et eller andet heldigt Tilfælde faaet Overtaget, og saa har de siden beholdt det. Dernæst har de skrevet Love, hvori de sikrer sig selv Pladser i de *lovgivende* Forsamlinger, og udelukker Kvinderne; ja de har endog drevet det til at lade sig vælge til disse Forsamlinger af *udelukkende* Mænd. Saaledes synes deres Privilegier sikrede. Men dette er langt fra nok. Mændene vil ikke alene have Fordelingen af de menneskelige Go-

der saaledes, men de finder det stridende mod alle guddommelige og menneskelige Love, at Kvinderne ikke er yderst tilfredse med denne Fordeling. Dette er Toppunktet.

Man kan ikke komme videre udenfor det absurde end at dele med sin Kammerat saaledes, at man selv faar det hele, dernæst at legalisere sin Egoisme og saa til sidst tvinge Modparten til at anse denne Ordning for fuldkommen retfærdig.

Af de Pligter, som Mændene har overtaget, er først og fremmest Pligten »at erhverve«. Dette medfører fuldstændig Myndighed over »det erhvervede«, nemlig Pengene, som aabner Adgang til alt i Livet. De Pligter, som væsentlig er overladt Kvinderne, er at sørge for de »erhvervende Mænds« legemlige Fornødenheder. Skattepligten tillader man Kvinderne at dele med sig, ligesaa Forpligtelsen til at holde de Love, Mændene har skrevet. Saa er der Værnepligten, som Naturen selv udelukker Kvinderne fra, idet de føder og ammer Børnene. Af selskabelige Pligter har Mændene to, »at konversere« og »at følge hjem«; det er dog tvivlsomt her, hvem Byrden falder tungest, den, der konverserer og følger hjem, eller den, der lader sig konversere og følge hjem.

Af Rettigheder har Mændene kommunal og politisk Valgret, Monopol paa alle aandelige og intellektuelle Beskæftigelser og al faglig Uddannelse, Ret til at gaa frit omkring uden at faa Plet paa deres Rygte, til at inklinere til Dans, til at fri til deres udvalgte, samt til sidst til at give sig Udseende af at være et fornuftigt Menneske uden at støde an mod god Tone. Kvinderne har af Rettigheder »at gaa først ind ad en Dør«, at undgaa Optagning af en tabt Genstand, naar